

Voor de tweede keer mocht ondergetekende Piet dit geweldige Sinterklaasfeest mee maken. Alles liep weer uiterst gesmeerd. Door geoefende handen werd iedereen geschminkt, dit verliep zo vlot dat iedereen ruim op tijd klaar was. Omdat een aantal teams toen nog een uur moest wachten werd het idee geopperd om ons volgend ook nog een keer te laten verhuren, om op die manier de huur van de kleding terug te verdienen.

Afijn, even voor half zes werd koers gezet richting het eerste gezin. Moeders zong uit volle borst, de jongste zoon van 1 jaar moest duidelijk niets van de Zwarte Pieten hebben en zette het op een brullen. Het oudste jongetje van 3 was ook onder de indruk, maar een mooi cadeau doet altijd wonderen en in plaats van zingen ging hij voor Sinterklaas springen! Toen nog even jonassen met de Pieten en het bezoek zat er al weer op. Gelukkig was bij de jongste inmiddels een lach op zijn gezicht verschenen en kreeg Piet zelfs nog een high five van hem.

Op naar gezin 2. Hier had vader de hele middag het huis gepoetst voor het hoge bezoek, nou het was er werkelijk brandschoon. Hartelijk werden wij ontvangen en de jongste 2 kinderen keken verwachtingsvol naar Sinterklaas op. De oudste jongen van 10 jaar had het geloof waarschijnlijk onlangs verloren en was niet van plan om aan deze poppenkast mee te doen. Liedjes kende hij niet, want die had hij in groep 3 geleerd en was hij inmiddels "vergeten". Maar ook hier deed het zien van een cadeau wonderen en werd er uiteindelijk toch uit volle borst gezongen! De jongste twee waren ondertussen zo in de ban van hun cadeau dat ze languit op de vloer lagen te spelen. Met veel moeite kreeg moeder hen mee naar de deur om de Sint uit te zwaaien.

De tocht werd voortgezet naar het volgende gezin. Even dachten we ongelegen te komen, want de meeste familieleden liepen al in pyama, zelfs moeder had haar katoentje al aan. De zoon van 3 jaar was in shock van het bezoek, hij heeft de hele tijd naar zijn computerspelletje wat hij op schoot had, gekeken. Hij durfde Sint en de Pieten niet aan te kijken! Ook toen hij een cadeau kreeg, bleef hij volhardend hier naar staren. Zelfs toen Piet op de grond ging liggen om te proberen zijn blik te vangen, keek hij niet op. Nou niet getreurd dachten Sint en Piet 1 dan geven wij zijn zusje van 14 toch wat extra aandacht! Omdat zij in de schakelklas zit (een klas voor kinderen die naar het middelbaar onderwijs moeten, maar nog niet voldoende het Nederlands beheersen) liet Sint haar het alfabet opzeggen. Uiteraard kreeg zij hier een cadeautje voor. Waarschijnlijk vindt dit gezin het koud in Nederland of wilden zij Sint en zijn Pieten wat extra warmte geven, want het was behoorlijk warm binnen. Gauw naar buiten voor wat frisse lucht en richting het laatste gezin.

Terwijl wij nog aan het uitladen waren, werden wij vanaf de galerij al toe gezongen door een moeder met 3 kindjes. Zij vertelde ons dat we op nummer 255 moesten zijn! Dat bleek te kloppen, alleen hadden wij op 1 kind gerekend. Moeder bleek de buurjongetjes ook uitgenodigd te hebben. Allerhartelijkst werden wij binnen genodigd. De 3 kindjes waren allerschattigst, nog heel jong, maar zongen vol overgave. Deze moeder had het hoge bezoek duidelijk geen grote poetsbeurt van haar huis waard gevonden, gelukkig was er nog een lege bureaustoel waar Sinterklaas op kon zitten. De cadeau's werden met zeer groot enthousiasme ontvangen. Moeder telde hardop de waarde van de Hema-bonnen, ze was hier duidelijk mee in haar nopjes. Gelukkig konden we de buurjongetjes ook nog verblijden met een chocoladeletter uit de Hema-does en wat extra pepernoten.

Al met al was het weer een zeer geslaagde avond, waarbij weer heel wat gezinnen van deze bijzondere Nederlandse gewoonte hebben kunnen genieten.

Piet 2 uit team D